

Komentár evanjelia na piatu pôstnu nedelú (cyklus B): „všetkých pritiahnem k sebe“ (17. marca)

Komentár k piatej pôstnej nedeli (cyklus B). „A ja, až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe“. Ježišova vykupiteľská horlivosť ho podnecuje k tomu, aby prijal obetu kríža, oslávil Otca a pritiahol všetkých ľudí k svojej láske. Pri svätej Omši sa každý z nás môže stotožniť s Ježišovou kňazskou dušou a premeniť

svoj bežný život na láskyplné odovzdanie sa druhým.

17.03.2024

Evanjelium (Jn 12, 20-33)

Niektorí z tých, čo sa cez sviatky prišli klaňať Bohu, boli Gréci.

Pristúpili k Filipovi, ktorý bol z galilejskej Betsaidy, a prosili ho:

„Pane, chceli by sme vidieť Ježiša.“

Filip šiel a povedal to Ondrejovi. Ondrej a Filip to išli povedať Ježišovi. Ježiš im odpovedal:

„Nadišla hodina, aby bol Syn človeka oslávený. Veru, veru, hovorím vám: Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život nenávidí na tomto svete,

zachráni si ho pre večný život. Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje! A kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto bude mne slúžiť, toho poctí Otec.

Teraz je moja duša vzrušená. Čo mám povedať? Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Veď práve pre túto hodinu som prišiel. Otče, osláv svoje meno!“

A z neba zaznel hlas:

„Už som oslávil a ešte oslávim.“

Zástup, ktorý tam stál a počul to, hovoril, že zahrmelo. Iní vraveli:

„Anjel s ním hovoril.“

Ježiš povedal:

„Nie kvôli mne zaznel tento hlas, ale kvôli vám. Teraz je súd nad týmto svetom, teraz bude knieža tohto sveta vyhodené von. A ja, až budem

vyzdvihnutý od zeme, všetkých
pritiahnem k sebe.“

To povedal, aby naznačil, akou
smrťou zomrie.

Komentár

Krátko pred Ježišovým umučením si niektorí Gréci želali vidieť Majstra s inou prosbou, ktorú vyslovili prostredníctvom Filipa. Toto gesto zo strany tých, ktorí určitým spôsobom predstavovali pohanov, vyvolalo Pánovu reč nabitú hlbokými zjaveniami.

Zdá sa, akoby títo pohania ožili v Ježišovi vedomie blížiacej sa hodiny jeho najvyššej obety za celé ľudstvo. Pán je rozrušený a spomína možnosť požiadať Otca o vyslobodenie z tejto hodiny. Ale obrazom pšeničného zrna, ktoré odumiera v zemi,

oznamuje naopak veľkú plodnosť, ktorú prinesie obeta na Golgote, ktorá sa aktualizuje na každej svätej Omši a ktorá sa dostane všade.

Pokiaľ ide o „veľké ovocie“, ktoré prináša, svätý Farár z Arsu odvážne povedal, že každá svätá Omša „rozveseľuje celý nebeský dvor, uľavuje úbohým dušiam v očistci, priťahuje na zemi každé požehnanie a prináša Bohu viac slávy ako všetky utrpenia mučeníkov dokopy, ako všetky pokánia všetkých askétov, ako všetky slzy, ktoré sa vyliali od počiatku sveta, a ako všetko, čo urobia až do konca vekov“.

Ježiš vyslovuje aj proroctvo o tejto obeti, ktorú mal vykonať: „Až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe“ (v. 32). Na kríži Ježiš vytrháva diablovi obvinenie proti nám (porov. Kol 2, 14) a získava pre svet odpustenie hriechov a zmierenie s Bohom. Pán bude môcť

prežívať svoje nekonečné
milosrdenstvo s ľuďmi v plnom
súlade so svojou nekonečnou
spravodlivosťou. Preto sú všetky
duše a všetky veci ovplyvnené touto
príťažlivosťou Božej lásky.

O tomto tajomstve vyvýšenia kríža
dostal svätý Josemaría osobitné
vnuknutia, ktoré sa týkali bežných
kresťanov uprostred sveta. Ako
povedal: „Ježiš chce byť vyzdvihnutý
do výšky, tam: v hluku továrni a
dielni, v tichu knižníc, v hluku ulíc, v
tichu polí, v intimite rodín, na
zhromaždeniach, na štadiónoch, ...
Všade, kde kresťan poctivo trávi svoj
život, musí svojou láskou umiestniť
Kristov kríž, ktorý všetko priťahuje k
sebe“.

Aj v tejto scéne môžeme
kontemplovať nekonečnú horlivosť
za duše, ktorá horí v Ježišovom
kňazskom srdci. Taká veľká je v ňom
túžba zachrániť a posvätiť ľudstvo, že

svoju úzkosť tvárou v tvár smrti prehlušuje prosbou adresovanou nebeskému Otcovi: „Osláv svoje meno“, ktorá anticipuje Ježišovu dlhú modlitbu v Getsemani a ktorá vyvolala láskyplnú odpoveď Otca, ktorú všetci počuli.

My kresťania sa máme podobáť Kristovi, mať rovnaké city, aké sa zahniezdili v jeho milosrdnom srdci (porov. Flp 2, 5), a túžiť po tom istom ako on, s veľkorysou odovzdanosťou. A „s tou kňazskou dušou, o ktorú prosím nášho Pána pre všetkých,“ napísal raz svätý Josemaría, „by ste mali dbať na to, aby sa celý váš život uprostred vašich bežných činností stal neustálou chválou Boha: neustálou modlitbou a pokáním, prosbou a obetou za všetkých ľudí. A to všetko v dôvernóm a vytrvalom spojení s Ježišom Kristom vo svätej obete oltára“. Veď vo svätej Omši, ktorá je sprítomnením obety Kalvárie, premieňame svoj život na

Kristovu obetu, plnú nadprirodzenej účinnosti a služby druhým.

Pablo M. Edo // Fotka:
StockSnap894430 - Pixabay

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/komentar-
evanjelia-na-piatu-postnu-nedelu-
cyklus-b-vsetkych-pritiahnem-k-
sebe-17-marca/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/komentar-evanjelia-na-piatu-postnu-nedelu-cyklus-b-vsetkych-pritiahnem-k-sebe-17-marca/) (10.08.2025)